

FINANSMINISTERIET.

Den 27. oktober 1978.

Med henvisning til finansudvalgets skrivelse af 12. oktober 1978 bil. 23.08.

Ad finanslovsforslaget for finansåret 1979 generelt.

Spørgsmål 8:

I fortsættelse af det tidligere stillede spørgsmål 2, jfr. ministerens besvarelse i skrivelse af 4. oktober, ønskes en bedømmelse af, hvorledes finanslovsforslaget med de nu aftalte ændringer indvirker på samfundets pengemængde. Sker der en stramning eller det modsatte?

Svar:

De mellem socialdemokratiet og venstre aftalte økonomisk-politiske foranstaltninger skønnes at medføre en umiddelbar budgetforbedring på 4,9 mia kr. i 1979 i forhold til finanslovsforslaget, jfr. finansministerens besvarelse af spørgsmål 1 i skrivelse af 4. oktober.

Et af hovedformålene med de aftalte foranstaltninger er gennem en begrænsning af væksten i det private forbrug at skabe baggrund for en forbedring af betalingsbalancen i 1979 i forhold til en udvikling ved uændret politik. Disse afledede virkninger af de aftalte indgreb reducerer den umiddelbare budgetforbedring, bl. a. i kraft af mindre stigning i provenuerne af merværdiafgiften og punktafgifterne. Det skønnede omfang heraf vil fremgå af finansministerens ændringsforslag til 3. behandling af finanslovsforslaget, der tillige omfatter andre ændringer som følge af den samfundsøkonomiske udvikling.

I Finansministeriets Finansredegørelse, oktober 1978 (tabel 5 og 7) er det foreløbig anslået, at aftalen indebærer en (umiddelbar og afledet) budgetforbedring på 3,1 mia kr. i 1979. Statsfinansernes påvirkning af pengemængden før indenlandsk låntagning bliver derfor tilsvarende mindre. Det kan ikke heraf sluttes, at behovet for indenlandsk låntagning i 1979 bliver tilsvarende mindre, idet det må tages i betragtning, at foranstaltningerne begrænser betalingsbalanceunderskuddet og hermed den likviditetsopsugning, betalingerne til udlandet repræsenterer.

Statsfinansernes samlede likviditetspåvirkning i 1979, herunder virkningerne af den indenlandske låneoptagelse, vil afhænge af udviklingen i de indenlandske rente- og likviditetsforhold og dermed af behovet for at supplere de sædvanlige pengepolitiske instrumenter med statsemissioner. I de foregående tre finansår under ét er der ved indenlandske statslån foretaget en likviditetsneutralisering svarende til to tredjedele af underskuddet på statsfinanserne.

KNUD HEINESEN

/ Leo Nielsen

Til finansudvalget